

X spotkanie Inspektorów Ochrony Radiologicznej organizowane przez Stowarzyszenie Inspektorów Ochrony Radiologicznej

W Zespole Pałacowym w Czarniejewie koło Poznania, odbyło się w tym roku w dniach 15-18 maja jubileuszowe dziesiąte spotkanie Stowarzyszenia Inspektorów Ochrony Radiologicznej. Obrady odbywały się w prawdziwie królewskiej rezydencji, którą dla generała Jana Lipskiego w latach 1771-1790 wznosił Ignacy Graff z Rydzyny. O zaliczonym do najwspanialszych zabytków architektury barokowo-klasycystycznej w Wielkopolsce pałacu głośno było w 1997 roku, kiedy to gościli w nim prezydenci Polski, Litwy, Węgier, Niemiec i Słowacji w związku z pobytami papieża Jana Pawła II w Gnieźnie.

Większość tematów poruszanych w trakcie spotkania dotyczyła pracy inspektorów ochrony radiologicznej w zakładach medycyny nuklearnej. Tradycyjnie już część naukową spotkania otworzył prof. Julian Malicki, który w referacie „Audyty kliniczne w radioterapii. Projekt Komisji Europejskiej i ESTRO” przedstawił aktualne działania prowadzone w ramach Unii Europejskiej mające na celu zminimalizowanie dawek promieniowania jonizującego, jakie otrzymują pacjenci w trakcie leczenia onkologicznego. W Polsce ustawa Prawo atomowe wprowadziła szereg uregulowań dotyczących ochrony pacjenta, w tym zapewnienia odpowiedniej jakości leczenia. Jednym z kluczowych działań są audyty kliniczne w radioterapii. Komisja Europejska ogłosiła w 2006 roku przetarg na opracowanie wytycznych dotyczących audytów klinicznych w radiologii, radioterapii i medycynie nuklearnej. Wielkopolskie Centrum Onkologii wspólnie z Instytutem Onkologicznym w Katalonii (Hiszpania) zamierzają przeprowadzić pierwsze audyty, które zostaną następnie ocenione przez ESTRO (European Society of Therapeutic Radiology and Oncology). Kontynuacją poprzedniego wykładu był referat dr Marty Bogusz-Osawy, która mówiła na temat systemów zarządzania jakością w radioterapii w świetle obowiązujących przepisów

prawnych (Komisji ds. procedur i audytów klinicznych w radioterapii, Procedur wzorcowych, Audytu klinicznego). Generalnym wnioskiem z obu prezentacji jest jak się wydaje w pierwszej kolejności kwestia wypracowania odpowiednich standardów w zakresie radioterapii. Należy się liczyć, że problem ten może być jeszcze długo dyskutowany. Istnieje bowiem obawa, że jednostki akredytujące w konkurencji rynkowej mogą próbować naginać wzorce do realnych warunków. Inaczej mówiąc, jeżeli będą bardzo rygorystycznie interpretować przepisy to w dłuższym czasie stracą klientów. Pani Magdalena Akonom reprezentująca dział prawny Państwowej Agencji Atomistyki (PAA) omówiła projekty zmian w ustawie prawo atomowe (ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. - prawo atomowe (tj. Dz. z 2007 r. Nr 42, poz. 276). Inspektorzy mieli następnie okazję zwrócić się z pytaniami do Wiceprezesa PAA - Głównego Inspektora Dozoru Jądrowego pana Witolda Łady, który chętnie udzielał informacji na temat interpretacji aktualnych przepisów w zakresie ochrony radiologicznej. Ta część spotkania była interesująca, również z powodu olbrzymiego doświadczenia zarówno w praktycznych zagadnieniach pomiaru dawek promieniowania, jak i w aktualnych kwestiach prawnych. Prezes Witold Łada zgłosił pod rozprawę inspektorów projekt stworzenia nowej kategorii inspektora, odpowiedzialnego wyłącznie za problemy zagrożenia ze strony naturalnych źródeł radonowych. W praktyce nie wymagałoby to od inspektorów ochrony radiologicznej zatrudnionych w kopalniach rozległej wiedzy z dziedzin, z którymi nigdy się nie zetkną. Sporo emocji wzbudził również zapis o możliwości odbierania uprawnień inspektorom, którzy będą wykazywać rażące braki w znajomości aktualnego prawa. Zwrócono uwagę na praktyczne trudności w realizacji rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie obowiązku szkolenia w zakresie ochrony radiologicznej pacjenta w stosunku do wszystkich osób uprawnionych do wykonywania ekspozycji medycznych z użyciem promieniowania. Mało realna wydaje się możliwość przeszkolenia kilkunastu tysięcy osób (szkolenie trwa ok. 40 godzin) do końca 2008 r. Podniesiono również kwestię zmiany kwalifikacji źródeł promieniowania z wysokoaktywnych na początku ich eksploatacji do niskoaktywnych w momencie utylizacji. Zwrócono także uwagę na mającą miejsce w praktyce sytuację, kiedy zachodzi konieczność wykonywania badań krwi i moczu pacjentów po podaniu radiofarmaceutyku. Badania takie muszą wykonać często pracownicy, którzy nie są zakwalifikowani do grupy osób pracujących w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące. W bardzo ciekawym wykładzie dr Jarosław Jankowski podzielił się swoimi doświadczeniami w zakresie uwarunkowań organizacyjnych ochrony radiologicznej w pracowni Tomografii Pozytonowej (PET). Doświadczenia te są szczególnie cenne w kontekście planowanych kolejnych instalacji PET. Sporo miejsca poświęcono także nowinkom w dziedzinie pomiaru dawek promieniowania jonizującego. Głos zabierali tu zarówno użytkownicy jak i producenci aparatury dozymetrycznej. Jak co roku Pani Monika Puchalska przedstawiła wyniki pomiaru dawek od promieniowania jonizującego przy użyciu dawkomierzy termoluminescencyjnych wykonane w Laboratorium Dozymetrii Indywidualnej i Środowiskowej IFJ PAN w Krakowie. W ubiegłym roku w krajowych zakładach diagnostyki obrazowej, blokach operacyjnych i oddziałach chirurgicznych, centrach i ośrodkach onkologii, zakładach fizyki medycznej, medycyny nuklearnej oraz gabinetach stomatologicznych nie zanotowano istotnych przekroczeń dawki granicznej. Drobne incydenty, wynikały jak się okazało z niewłaściwego użycia dozymetrów oraz nieprawidłowego ich umieszczenia. W końcowych wykładach omówiono również problemy z zakresu systemów kontroli radiologicznej Ośrodka Jądrowego w Świerku i działalności Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów Promieniotwórczych. Przedstawiano przypadek interwencji ZUOP w sytuacji, kiedy zadziałała bramka radiologiczna na jednym z wysypisk śmieci. Inspektorzy musieli zlokalizować jak się potem okazało niewielką torbę z odpadami z zakładu medycyny nuklearnej w 4 tonach śmieci zbitych w olbrzymim kontenerze. Przykład ten udowodnił, jak kosztowna może być niefrasobliwość w kwestii odpadów promieniotwórczych nawet niewielkiej aktywności. Zaistniała sytuacja wymagała potraktowania alarmu bardzo poważnie i użycia wszelkich koniecznych sił instytucji odpowiedzialnych za bezpieczeństwo radiologiczne kraju. Oczywiście trudno jest wymienić wszystkie kwestie jakie omawiano w trakcie spotkania.

Relacja autora jest raczej próbą spojrzenia na gorąco na problematykę ochrony radiologicznej z punktu widzenia głównego zainteresowanego, czyli zwykłego obywatela.

Wypada więc na koniec odesłać zainteresowanych czytelników na stronę internetową SIOR www.sior.pl.

mgr Maria Kubicka - Prezes SIOR

Redaktor:
Małgorzata Twardochleb
Sekretariat Dyrekcji, pok. 337
Wielkopolskie Centrum Onkologii
ul. Garbary 15, 61-866 Poznań
tel. 061 885 07 00

Druk:
Galeria Promocyjna CEBART szoo
tel. 061 872 11 93

AKTUALNOŚCI

Sprawozdanie z miesięcznego pobytu Ewy Karolak w Turku w Finlandii

Program Hope 2007 (www.hope.be) zaczął się 21 maja i zakończył 23 czerwca. W bieżącym roku program ten został zorganizowany po raz 26.

Umożliwia on pracownikom służby zdrowia wymianę doświadczeń i zdobycie nowej wiedzy zgodnie z tematem przewodnim programu. Tematem przewodnim Programu Hope 2007 było „Social Determinants and Health Inequalities”. Do Finlandii została

przyjęta grupa 12 osób z różnych krajów Unii Europejskiej: Austrii, Danii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Niemiec, Polski, Portugalii i Wielkiej Brytanii. Zadaniem naszej grupy było dokonanie analizy problemów, z jakimi boryka się służba zdrowia w Finlandii na podstawie obserwacji pracy różnych szpitali w różnych miastach: Helsinki, Lahti, Oulu, Tampere, Turku, Vassa. Szpital TYKS w Turku zaprosił dwóch uczestników, reprezentanta Danii i Polski. Naszymi opiekunami byli: Wiveka Kauppila (Naczelna Pielęgniarka TYKS), Mari Hakkala (Promocja Zdrowia, Centrum Zdrowia Turku) i Arto Salo (koordynator programu HOPE w Finlandii).

Turku (po szwedzku: Åbo, www.turku.fi) zostało założone w XIII wieku i jest najstarszym, piątym co do wielkości miastem Finlandii, mieszka w nim blisko 200 tys. mieszkańców. Historycznie Turku w latach 1809 do 1812 było pierwszą stolicą Finlandii. Ponadto związany tam został pierwszy uniwersytet, obecnie University of Turku.

Turku położone jest nad rzeką Aura w południowo-zachodniej części Finlandii. Obszar miasta skupia największą populację fińsko-szwedzką Finlandii. Port w Turku, ze względu na lokalizację, jest jednym z największych i najbardziej obłożonych portów morskich w Finlandii, obsługującym 3,7 miliona pasażerów rocznie.

Turku University Hospital (TYKS) (www.tyks.fi) należy do Regionalnego Szpitala Południowo-Zachodniej Finlandii. Region Południowo-Zachodni obejmuje 58 okręgów miejskich. Powszechnie stosowaną przez wszystkich nazwą szpitala jest TYKS. Nazwa TYKS pochodzi od fińskiej nazwy szpitala Turun Yliopistollinen Keskussairaala.

Turku University Hospital posiada szeroki zakres świadczeń medycznych w blisko 50 specjalnościach. Szpital dysponuje 828 łózkami i zatrudnia 2200 pielęgniarek, 500 lekarzy oraz 920 pracowników innych szczebli organizacyjnych. W ramach struktury organizacyjnej szpitala działa narodowe Centrum PET i Overpressure Oxygen Therapy. TYKS przyjmuje na praktyki każdego roku około 1500 studentów medycyny i pielęgniarstwa.

Główny budynek centrum usytuowany jest na wzgórzu Kiinamylly w sąsiedztwie dwóch lokalnych uniwersytetów Turun Yliopisto i Åbo Akademi.

Od 1987 r. w struktury TYKS został wcielony Szpital w Paimio. (<http://www.alvaraalto.fi/alvar/buildings/paimio/paimio.html>)

Pobudowany w 1933 r. Szpital w Paimio jest dziełem architektonicznym Alvar'a Aalto i stanowi obiekt zainteresowania architektów z całego świata. Szpital służy nadal leczeniu pacjentów, a jego infrastruktura jest na bieżąco modernizowana zgodnie z potrzebami. Na początku 2003 r. w struktury TYKS został wcielony Szpital Regionalny w Raisio.

INFORMACJE OGŁOSZENIA

W dniu 28.05.2007, w Auli Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza miało miejsce uroczyste dyplomatorium anglojęzycznych studentów Wydziału Lekarskiego II.

W uroczystości, oprócz władz Uczelni z JM Rektorem prof. dr. hab. Grzegorzem Bręborowiczem oraz Dziekanem i Prodziekanami Wydziału Lekarskiego II, udział wzięli absolwenci cztero- pięcio- i sześcioletniego programu nauczania medycyny i stomatologii.

Uroczystość zaszczyliły również licznie przybyłe Rodziny uczestników ceremonii. Po krótkim powitaniu uczestników, wygłoszonym przez JM Rektora Uniwersytetu Medycznego i przemówieniami honorowych gości rozpoczęła się oficjalna część immatrykulacji.

Mamy zaszczyt poinformować, iż zespół asystentów prowadzących zajęcia z Klinicznej Onkologii został wyróżniony przez studentów sześcioletniego programu nauczania medycyny w języku angielskim, a dr Dariusz Łyżcki został wybrany najlepszym asystentem. Część zajęć z klinicznej onkologii prowadzona była na terenie Wielkopolskiego Centrum Onkologii. Szczególne słowa uznania kierujemy do asystentów Oddziału Chirurgii Onkologicznej I (prof. Paweł Murawa, dr Dawid Murawa, dr Wojciech Nowakowski, dr Robert Kobylarek) oraz dr Hanny Włodarczyk, dr Agnieszki O'Shea i dr. Grzegorza Zwierzchowskiego uczestniczących w programie nauczania radioterapii onkologicznej.

Serdecznie gratulujemy!

na zdjęciu:
dr Dariusz Łyżcki, Zakład Diagnostyki i Immunologii Nowotworów

Program pobytu w Finlandii obejmował następujące obszary:

- Promocja Zdrowia - wykład na temat struktury służby zdrowia w Finlandii (Mari Hakkala, Centrum Zdrowia Turku),
- Centrum Informacyjne Pacjenta (TYKS),
- Uniwersytet w Turku / Wydział Polityki Społecznej (prof. Harri Melin),
- Fiński System Opieki Zdrowotnej (Mari Hakkala, Centrum Zdrowia Turku),
- Departament Promocji Zdrowia,
- KELA Rehabilitacja i Badania (Katariina Hinkka),
- System Opieki Zdrowotnej (TYKS, Markku Marsala),
- Spotkanie z Dyrektorem ds. Lecznictwa (Päivi Rautava, Centrum Zdrowia Turku),
- Wizyta na Oddziale Intensywnej Opieki Noworodka (Päivi Hoikka, TYKS),
 - prezentacja oddziału (Marja Oksanen-Sainio, pielęgniarka oddziałowa),
 - zarządzanie bólem (Anna Axelin),
 - dzieci rodziców z problemami narkotykowymi (Päivi Hoikka),
 - doświadczenie w opiece nad noworodkami (MD Liisa Lehtonen),
- Oddział dziecięcy (Sirikka Eriksson-Mäkinen, TYKS),
 - NIDCAP - Neonatal Intensive Development Care (Sirikka Eriksson-Mäkinen i Johanna Virtanen),
 - Follow up Unit (Päivi Tuomikoski-Koiranen),
- Laboratorium (Anne Kankaanpää, TYKS),
- Kuchnia (TYKS),
- Szpital w Paimio (Terttu Halla),
- Wizyta w Parlamencie Finlandii (Helsinki),
- Wizyta w Ministerstwie Zdrowia i Polityki Społecznej (Helsinki),
- Wizyta w STAKES (Helsinki),
- Szpital Regionalny, prezentacja struktury organizacyjnej i zasad funkcjonowania szpitala (Aki Linden, TYKS),
- Wydział Nauk Pielęgniarskich / Uniwersytet w Turku (Profesor Sanna Salanterä),
- Zdrowie Publiczne / Uniwersytet w Turku (Profesor Sakari Suominen),
- Klinika Dziecięca (Pirjo Eriksson-Ettala),
- Opieka nad kobietami w ciąży (Veijalainen Tuija),
- Zarządzanie jakością w laboratorium (Kari Mattila, TYKS),
- Wizyta w Centrum PET - zarządzanie jakością (Pirjo Rautiainen, TYKS),
- Wizyta w Centrum PET - prezentacja centrum (Tuula Tolvanen, TYKS),
- Wizyta w Centrum Informacji Telefonicznej (Centrum Zdrowia Turku),
- Wizyta w prywatnym szpitalu „Mehiläinen”.

Polityka Zdrowotna

Fińska polityka zdrowotna jest ukierunkowana na redukcję umieralności noworodków-wcześnieaków, rozszerzenie aktywności ludzi i promowanie zdrowego stylu życia, zapewnienie możliwie najwyższej jakości życia dla wszystkich oraz redukcję różnic zdrowotnych pomiędzy różnymi grupami społecznymi.

Poziom zdrowia społeczeństwa fińskiego zdecydowanie się podniósł, jednakże nadal pozostały różnice w dostępności usług medycznych w zależności od grupy społecznej a także w zależności od miejsca zamieszkania. Finlandia jest państwem wielkości blisko 350 tys. km² zamieszkałym przez nieco powyżej 5 mln mieszkańców, co daje 15,5 osób/km². Obszar Laponii (jedna z 6 fińskich prowincji) to blisko 160 tys. km² zamieszkały przez zaledwie 70 tys. osób. Ludność oraz wszelkie centra medyczne są zlokalizowane głównie w dwóch prowincjach: Finlandii Południowej i Finlandii Zachodniej. Tym samym dostępność usług medycznych w obszarach najbardziej zaludnionych jest zdecydowanie wyższa aniżeli na terenie Laponii.

Promocja Zdrowia

Promocja zdrowia, włączając działania prewencyjne w zakresie przeciwdziałania chorobom, stanowi naczelny cel fińskiej polityki prozdrowotnej już od wielu lat. Zaowocowało to całkowitym wyeliminowaniem pewnych chorób zakaźnych, zmniejszeniem chorób związanych ze stylem życia oraz polepszeniem poziomu zdrowia i aktywności społeczeństwa. Sytuacja zdrowotna Finlandii poprawiła się znacznie w porównaniu do innych krajów europejskich.

W latach 70-tych rząd Finlandii wprowadził ustawę zakazującą reklamowania papierosów oraz palenia w miejscach publicznych. Od roku 1995, zakaz palenia obowiązywał również w miejscach pracy, a w roku 1999 zakaz ten został rozszerzony na restauracje. Palić wolno było w mniejszych restauracjach, o powierzchni poniżej 50m² oraz we wskazanych obszarach na terenie większych restauracji. Od bieżącego roku zakaz palenia obowiązuje we wszystkich obiektach budowlanych. Zabronione jest sprzedawanie produktów tytoniowych osobom poniżej 18 roku życia.

W Finlandii funkcjonują tzw. Kliniki Noworodka. Celem takich klinik jest promowanie zdrowia rodziców, płodów oraz noworodków. Rodzicom pomaga się w przygotowaniu się na przyjście na świat dziecka oraz w przygotowaniu się do roli rodzica, a także promuje się zdrowy styl życia. Coraz intensywniej podkreślana jest rola ojca i jego pełne uczestnictwo w procesie wychowywania dziecka od samego początku. Zachęca się coraz więcej mężczyzn do aktywnego korzystania z urlopów przyznawanych ojcom na wychowanie dziecka.

Urzędy lokalne są zobowiązane do zapewniania badań mammograficznych na wykrywanie raka piersi kobietom w wieku 50-59 lat oraz badań profilaktycznych na wykrycie raka szyjki macicy kobietom w wieku 30-60 lat. W 2001 roku 87% kobiet, które otrzymały zaproszenie na przeprowadzenie mammografii, skorzystało z badania oraz 72% kobiet w przypadku badań na raka szyjki macicy.

Opieka społeczna jest preferowaną formą zapewniającą opiekę medyczną osobom starszym. Oczywiście opieka domowa lub pokrewne usługi umożliwiają ludziom starszym żyć w domu dłużej. W 2002 r. 5% 75-latków żyło w mieszkaniach objętych specjalną opieką medyczną, 5% w domach starców oraz nieco ponad 3% było objętych opieką w centrach zdrowia. 12% 75-latków uzyskało regularną opiekę medyczną w domach.

Centra medyczne i szpitale zapewniają medyczną rehabilitację. Usługa obejmuje doradztwo, badania w celu dostosowania indywidualnego programu rehabilitacji, leczenie oraz rehabilitację w celu usprawnienia i poprawienia stanu zdrowia, zalecenia dotyczące

stosowania dodatkowych technicznych stabilizatorów, trening i poradnik dla pacjenta. W ostatnich latach wzrosła ilość usług rehabilitacyjnych, świadczonych pacjentom w wieku nieco ponad 45 roku życia. Zgłaszający się pacjenci cierpieli najczęściej na choroby układu mięśniowo-szkieletowego. Ponadto rehabilitowanych jest coraz więcej pacjentów z problemami zdrowia psychicznego i niepełnosprawnych.

Problemy zdrowia psychicznego stają się w Finlandii coraz bardziej powszechne w ostatnich latach, co potwierdza ewidencja ilości rent wypłacanych z w/w przyczyny. Problemy zdrowia psychicznego coraz częściej występują u dzieci i młodzieży. Zakład ubezpieczeń społecznych zwraca koszty terapii poniesione przez osoby powyżej 16 roku życia, które są niezdolne do pracy lub studiowania, lub niezdolne do powrotu do pracy lub na studia bez wsparcia psychoterapii.

Fińska Służba Zdrowia jest finansowana głównie z podatków. W 2003 roku wszystkie wydatki na służbę zdrowia wyniosły 11 miliardów EURO i stanowiły 7,6% PKB, który nadal jest niższy od średniego PKB krajów OECD. W 2002, samorządy miejskie sfinansowały w 43% wydatki poniesione przez służbę zdrowia, podczas gdy rząd sfinansował je w 17%, ubezpieczenie zdrowotne w 16%, gospodarstwa domowe w 20% i inne jednostki (jak zakłady ubezpieczeniowe) w 4%.

Wizyta w TYKS pozwoliła mi zauważyć oraz realnie ocenić, że nasza jednostka posiada nowoczesny sprzęt i infrastrukturę, skarbem WCO jest świetnie wyszkolony i pracowity personel. Uczestnictwo w programie HOPE 2007 i pobyt w Finlandii okazały się bardzo interesującym doświadczeniem zawodowym. Tym samym serdecznie zachęcam do skorzystania z tego typu oferty stypendialnej personelu zarówno lekarski, pielęgniarski jak i administracyjny.

*Ewa Karolak
Specjalista ds. Jakości i Logistyki
Dział Szkoleń, Współpracy Naukowej i Zapewnienia Jakości*

Zdrowy styl życia - Zdrowe żywienie - Raport z kampanii

W dniach 17.07.2007-20.07.2007 przeprowadzona została kampania „Zdrowy Styl Życia - Zdrowe Żywienie” zorganizowana przez studentki Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego - Malwinę Figaszewską, Annę Kowalczyk, Annę Żarnowską.

Głównym celem akcji było uświadomienie pacjentom, osobom odwiedzającym i pracownikom Centrum jak ważne jest prawidłowe odżywianie. Zwrócenie ich uwagi na problematykę prawidłowego odżywiania się oraz jego wpływu na zdrowie i prewencję chorób.

Podczas kampanii zorganizowane zostały punkt informacyjny oraz stanowisko z degustacjami, „Czytelnia zdrowia”, jak również wykłady i pokazy filmów.

Pierwszego dnia kampanii, jak również przez wszystkie kolejne dni, nasi odbiorcy mogli korzystać ze stanowiska informacyjnego, degustacyjnego oraz „Czytelni zdrowia”. W ramach punktu informacyjnego można było poddać się pomiarowi tkanki tłuszczowej w organizmie. Udostępniłmy również liczne materiały informacyjne dotyczące zdrowego stylu życia i prawidłowego odżywiania oraz ich wpływu na zdrowie człowieka. Stanowisko z degustacjami oferowało natomiast produkty firmy GOOD FOOD - wafle ryżowe o różnych smakach oraz chipsy ryżowe wypiekane bez tłuszczu. W „Czytelni zdrowia” znalazły się rozmaite artykuły o tematyce zdrowotnej, tak aby każdy mógł znaleźć coś interesującego dla siebie.

Podczas drugiego dnia kampanii oprócz wyżej wymienionych stanowisk zostały przeprowadzone wykłady oraz zorganizowana degustacja batonów zbożowych Corny. Jako pierwsza została przedstawiona prezentacja multimedialna na temat witamin i ich możliwego szkodliwego działania na zdrowie, następnie kolejno odbywały się wykład na temat jogi - przeprowadzony przez mgr Barbarę Majewską z Poznańskiego Centrum Jogi oraz wykład na temat prawidłowego żywienia - przeprowadzony przez inż. Walerię Lipnicką, starszego dietetyka naszego Centrum. W wykładach uczestniczyli zarówno pracownicy, jak i pacjenci Centrum.

Trzeciego dnia zorganizowane zostały dodatkowo pokazy filmów „Za dużo kochanego ciała”, „Chcę schudnąć” oraz „Super Size Me - Czy wiesz, co jesz?”.

Wszystkim biorącym udział w kampanii tj. pacjentom, osobom nadzorującym:
dr. n. med. Józefowi Mazurkowi, dr. n. med. Witoldowi Kycler, dr. n. med. Marcie Bogusz-Osawa, mgr inż. Ewie Karolak,
mgr Agnieszce Dyzmann-Sroka, inż. Walerii Lipnickiej
oraz sponsorom
serdecznie dziękujemy.

Raport przygotowały: Malwina Figaszewska, Anna Kowalczyk, Anna Żarnowska